

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123419621
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:6123419621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Mareka Košča a JUDr. Jozefa Angeloviča, v spore žalobcov: 1/ A. B., s miestom podnikania C. XX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX D., obaja právne zastúpení JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42 090 911, proti žalovanej: G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42 230 080, o zaplatenie 29.300,- eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 5C/6/2024-218 zo dňa 16.7.2025, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, ktorou žalobe čiastočne vyhovel (výrok I.), ako aj v závislých výrokoch o náhrade trov konania (výroky III. a IV.)

Obaja žalobcovia m a j ú proti žalovanej n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 5.300,55 Eur a žalobcovi v 2. rade sumu 19.650,00 Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu v 2. rade zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi v 1. rade priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalobcovi v 2. rade priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,74 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že z rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.04.2023 č.k. 1T/9/2024-657 vyplýva, že žalovaná ako obžalovaná bola uznaná za vinnú, že 1/ ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu G. D. - G., H. H. D., I. C. F. XX, J.: XX XXX XXX K. D. v čase od roku 2009 do apríla 2012 z dôvodu vedenia účtovníctva pre firmu E. F. - B., so sídlom D., I. L. F. X, IČO: XXXXXXXX, prevzala od E. F. - B. za uvedené obdobie finančné prostriedky za účelom vykonania úhrad odvodov do sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní a daňovému úradu v celkovej výške 24.000,00 Eur, pričom tieto finančné prostriedky do určených organizácií neodviedla, ale použila pre vlastnú potrebu, čím firme E. F. - B. svojim konaním spôsobila škodu vo výške 24.000,00 Eur, 2/ ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu G. D. - G., H. H. D., I. C. F. XX, J.: XX XXX XXX v presne neuvedenej dobe od mesiaca október 2011 do mesiaca apríl 2012 v Bardejove z dôvodu vedenia účtovníctva pre firmu A. B. s miestom podnikania D., I. C. F. XX, IČO: XXXXXXXX, vykonávaného na základe zmluvy o vedení účtovníctva, po predchádzajúcej ústnej dohode postupne prevzala za uvedené obdobie od A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., I. C. F. XXX/XX, finančné prostriedky za účelom vykonania úhrad splatnej DPH, daňovému úradu za tretí a štvrtý štvrtrok roku 2011 v celkovej výške 5.300, 55 Eur, pričom splatnú DPH však neuhradila, ale prevzaté finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím

podnikateľskému subjektu A. B. s miestom podnikania D., I. C. F. XX, IČO: XXXXXXXXX, svojim konaním spôsobila škodu vo výške 5.300,55 Eur, teda prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a činom uvedeným v odseku 1 spôsobila väčšiu škodu, čím spáchala pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Za to jej bol uložený podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. d/, j/, l/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 /šiestich/ mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienčne odkladá. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených firmu E. F., so sídlom D., L. X, J.: XX XXX XXX, firmu A. B., s miestom podnikania D., C. XX, IČO: XX XXX XXX s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 12.04.2023. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.05.2023 č.k. 10To/18/2023-676 vyplýva, že o odvolaniach obhajcu obžalovanej a poškodených E. F. a A. B. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1T/9/2024 zo dňa 12.04.2023 rozhodol tak, že podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol odvolanie obhajcu obžalovanej a odvolanie poškodených. Uvedené rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi poškodených dňa 18.07.2023.

3. Žalobcovia sa voči žalovanej domáhajú náhrady škody v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd je v civilnom sporovom konaní viazaný rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaná bola rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.04.2023 č.k. 1T/9/2014-657 právoplatne uznaná vinnou, že spáchala pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Pokiaľ trestný súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku ustáli, že následkom spáchania trestného činu je vznik škody v určitej výške, je civilný súd povinný takto zistené závery trestného súdu v celom rozsahu rešpektovať. Civilný súd je teda viazaný minimálnou výškou škody zistenou v trestnom konaní, pričom v civilnom sporovom konaní môže zisťovať iba škodu vyššiu než bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku.

4. Žalovaná v konaní na podporu svojej argumentácie poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky. Najvyšší súd Českej republiky nepatrí medzi najvyššie súdne authority v zmysle Článku 2 ods. 2 C.s.p. Ďalej žalovaná poukázala na rozhodnutia R 27/1977 a R 22/1979. Uvedené staršie rozhodnutia sú už prekonané novšou judikatúrou a to napr. nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 24.04.2014, sp.zn. III. ÚS 507/2013, nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.011, sp.zn. I. ÚS 269/2011. Súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 507/2013 ohľadne rozsahu viazanosti civilného súdu odsudzujúcim trestným rozsudkom.

5. Pokiaľ ide o prvý predpoklad občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, tak s poukazom na § 193 C.s.p. je zrejme, že súd v tomto konaní je viazaný rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 12.04.2023 č.k. 1T/9/2014-657, právoplatným dňom 12.04.2023, a na jeho základe je viazaný tým, že žalovaná ako obžalovaná v uvedenom právoplatne ukončenom trestnom konaní sa dopustila protiprávneho konania, a síce pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že 1/ ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu G. D. - G., so sídlom D., I. C. F. XX, IČO: XX XXX XXX v D. v čase od roku 2009 do apríla 2012 z dôvodu vedenia účtovníctva pre firmu E. F. - B., so sídlom D., I. L. F. X, IČO: XXXXXXXXX, prevzala od E. F. - B. za uvedené obdobie finančné prostriedky za účelom vykonania úhrad odvodov do sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní a daňovému úradu v celkovej výške 24.000,00 Eur, pričom tieto finančné prostriedky do určených organizácií neodviedla, ale použila pre vlastnú potrebu, čím firme E. F. - B. svojim konaním spôsobila škodu vo výške 24.000,00 Eur, 2/ ako zodpovedná osoba podnikateľského subjektu G. D. - G., so sídlom D., I. C. F. XX, IČO: XX XXX XXX v presne neuvedenej dobe od mesiaca október 2011 do mesiaca apríl 2012 v Bardejove z dôvodu vedenia účtovníctva pre firmu A. B. s miestom podnikania D., I. C. F. XX, IČO: XXXXXXXXX, vykonávaného na základe zmluvy o vedení účtovníctva, po predchádzajúcej ústnej dohode postupne prevzala za uvedené obdobie od A. B., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., I. C. F. XXX/XX, finančné prostriedky za účelom vykonania úhrad splatnej DPH, daňovému úradu za tretí a štvrtý štvrtrok roku 2011 v celkovej výške 5.300, 55 Eur, pričom splatnú DPH však neuhradila, ale prevzaté finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím podnikateľskému subjektu A. B. s miestom podnikania D., I. C. F. XX, IČO: XXXXXXXXX, svojim konaním spôsobila škodu vo výške 5.300,55 Eur, teda prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a činom uvedeným v odseku 1 spôsobila väčšiu škodu. Prvý predpoklad zodpovednosti za škodu bol preukázaný.

6. Pokiaľ ide o vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody, z trestného rozsudku vyplýva, že žalovaná mala svojím protiprávnym konaním spôsobiť žalobcovi v 1. rade škodu vo výške 5.300,55 Eur a žalobcovi v 2. rade vo výške 24.000,00 Eur. Uvedená škoda pozostávala z finančných prostriedkov, ktoré žalovaná ako zodpovedná osoba prevzala od žalobcu v 1. rade vo výške 5.300,55 Eur za účelom vykonania úrad splatnej DPH daňovému úradu, pričom splatnú DPH neuhradila, ale prevzaté finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím svojím konaním žalobcovi v 1. rade spôsobiла škodu vo výške 5.300,55 Eur. Vo vzťahu ku žalobcovi v 2. rade žalovaná ako zodpovedná osoba prevzala od neho finančné prostriedky vo výške 24.000,00 Eur za účelom vykonania úhrad odvodov do Sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní a daňovému úradu, pričom prostriedky neodviedla, ale požila pre vlastnú potrebu, čím žalobcovi v 2. rade svojím konaním spôsobiла škodu vo výške 24.000,00 Eur. Súd s poukazom na viazanosť trestným rozsudkom mal preukázaný vznik škody u žalobcu v 1. rade vo výške 5.300,55 Eur a u žalobcu v 2. rade vo výške 24.000,00 Eur a zároveň, že uvedená škoda žalobcom vznikla protiprávnym konaním žalovanej, ktorá od žalobcov prevzala finančné prostriedky za účelom vykonania úhrad odvodov, resp. dane, avšak použila ich pre vlastnú potrebu.

7. Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu je preukázanie existencie zavinenia škodcu, t.j. žalovanej. I toto zavinenie na strane žalovanej bolo v konaní preukázané, keďže táto bola právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin, ktorý spočíval v prisvojení si cudzej veci, ktorá jej bola zverená a teda zavinenie minimálne v podobe nepriameho úmyslu na jej strane bolo dané, keďže toto je imanentnou súčasťou skutkovej podstaty trestného činu, bez ktorej by k jej odsúdeniu v rámci trestného konania nebolo možné. Vzhľadom na uvedené mal súd za preukázané, že žaloba voči žalovanej o zaplatenie náhrady škody žalobcovi v 1. rade vo výške 5.300,55 Eur a žalobcovi v 2. rade vo výške 24.000,00 Eur je v celom rozsahu dôvodná.

8. Pokiaľ ide o plynutie práva žalobcu v 1. rade na náhradu škody ohľadne subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, tak zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 21.05.2013 vyplýva, že žalobca v 1. rade sa o vzniku škody dozvedel niekedy v mesiaci apríl 2012 (v období pred veľkonočnými sviatkami roku 2012), teda najneskôr od 01.05.2012 mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom nárok na náhradu uvedenej škody si v trestnom konaní uplatnil dňa 21.05.2013, ako to vyplýva zo zápisnice z jeho výsluchu. Teda uvedeným dňom premlčacia doba spočívala v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka a táto začala plynúť, až po tom, čo Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.05.2023 doručeným právnenému zástupcovi poškodeného dňa 18.07.2023, zamietol odvolanie poškodených proti výroku o náhrade škody v trestnom rozsudku Okresného súdu Bardejov, ktorým boli poškodení odkázaní na civilný proces, teda dňom 19.07.2023 mu opätovne začala plynúť. Civilná žaloba na náhradu škody bola žalobcom následne podaná dňa 26.10.2023. Žalobcovi v 1. rade teda plynula subjektívna premlčacia doba od 01.05.2012 do 21.05.2013 (12 mesiacov a 21 dní) a potom od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní). Z uvedeného vyplýva, že žalobca v 1. rade si nárok na náhradu škody uplatnil počas plynutia subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, tak táto začala žalobcovi v 1. rade najskôr v časti škody plynúť od 01.11.2011, keďže ku vzniku časti škody došlo už v mesiaci október 2011 a plynula do 21.05.2013 (t.j. 16 mesiacov a 21 dní), keď si nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní a potom pokračovala po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní), t.j. žalobcovi v 1. rade neuplynula ani objektívna trojročná premlčacia doba.

9. Pokiaľ ide o žalobcu v 2. rade, ten si nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní dňa 24.09.2012 ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného z uvedeného dňa. Zároveň poukázal na výsluch svojej manželky, ktorá mala presne opísať ako k odovzdávaniu finančných prostriedkov žalovanej dochádzalo. Zo zápisnice z výsluch svedka - manželky žalobcu v 2. rade G. F. zo dňa 16.07.2012 vyplýva, že žalovanej odovzdala finančné prostriedky takto: v mesiaci marec 2009 sumu 1.700,00 Eur, v mesiacoch apríl až december 2009 po 1000,00 Eur, v mesiaci január 2010 sumu 400,00 Eur, v mesiaci marec 2010 sumu 500,00 Eur, v mesiaci apríl 2010 sumu 100,00 Eur, v mesiaci máj 2010 sumu 800,00 Eur, v mesiaci jún 2010 sumu 800,00 Eur, v mesiaci júl 2010 sumu 500,00 Eur, v mesiaci august 2010 sumu 650,00 Eur, v mesiaci september 2010 sumu 500,00 Eur, v mesiaci november 2010 sumu 500,00 Eur, v mesiaci december 2010 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci január 2011 sumu 700,00 Eur, v mesiaci február 2011 sumu 400,00 Eur, v mesiaci marec 2011 sumu 1.500,00 Eur, v mesiaci apríl 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci máj 2011 sumu 850,00 Eur, v mesiaci jún 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci júl 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci august 2011 sumu 900,00 Eur, v mesiaci

september 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci október 2011 sumu 450,00 Eur, v mesiaci november 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci december 2011 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci január 2012 sumu 900,00 Eur, v mesiaci február 2012 sumu 1.000,00 Eur, v mesiaci marec 2012 sumu 1.200,00 Eur, pričom celkovo mala odovzdať žalovanej sumu 30.750,00 Eur, z ktorej si žalovaná ponechala sumu 24.000,00 Eur. Pokiaľ ide o subjektívnu dvojiročnú premlčaciu dobu, tak zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 24.09.2012 vyplýva, že žalobca v 2. rade sa o vzniku škodu dozvedel niekedy v apríli 2012, teda najneskôr od 01.05.2012 mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom nárok na náhradu uvedenej škody si v trestnom konaní uplatnil dňa 24.09.2012, ako to vyplýva zo zápisnice z jeho výsluchu. Teda uvedeným dňom premlčacia doba spočívala v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka a táto začala plynúť, až po tom, čo Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.05.2023 doručeným právnomu zástupcovi poškodeného dňa 18.07.2023, zamietol odvolanie poškodených proti výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Bardejov, ktorým boli poškodení odkázaní na civilný proces. Teda žalobcovi v 2. rade plynula subjektívna premlčacia doba od 01.05.2012 do 24.09.2012 (t.j. 4 mesiace a 24 dní) a potom od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní). Z uvedeného vyplýva, že žalobca v 2. rade si nárok na náhradu škody uplatnil počas plynutia subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o trojiročnú objektívnu premlčaciu dobu, tak táto začala žalobcovi v 2. rade samostatne plynúť ohľadne jednotlivých súm, ktoré boli žalovanej v období od marca 2009 do marca 2012 postupne poskytované. Ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci marec 2009 v sume 1.700,00 Eur začala premlčacia doba plynúť najneskôr od 01.04.2009, ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci apríl 2009 v sume 1.000,00 Eur začala premlčacia doba plynúť najneskôr od 01.05.2009, ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci máj 2009 v sume 1.000,00 Eur začala plynúť najneskôr od 01.06.2009 a tak postupne ďalej ohľadne ďalších finančných prostriedkov, ktoré žalovaná prevzala. Tieto premlčacie doby ohľadne jednotlivých súm plynuli až do 24.09.2012, keď si nárok na náhradu škody uplatnil žalobca v 2. rade v trestnom konaní a potom pokračovali po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove od 19.07.2023 do 26.10.2023, (3 mesiace a 8 dní). Keďže žalobcovi v 2. rade po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove o odvolaní proti výroku o náhrade škody do podania civilnej žaloby na súd uplynuli 3 mesiace a 8 dní, tak premlčané sú finančné prostriedky, pri ktorých od prvého dňa, kedy sa ich náhrady mohol domáhať žalobca v 2. rade do uplatnenia náhrady škody v trestnom konaní uplynulo maximálne 32 mesiacov a 22 dní (32 mesiacov a 22 dní + 3 mesiace a 8 dní = 36 mesiacov). Keďže žalobca v 2. rade si nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnil dňa 24.09.2012, objektívna premlčacia doba uplynula u finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej v mesiaci marec 2009 v sume 1.700,00 Eur a ďalej v mesiacoch apríl až december 2009 po 1.000,00 Eur. Prvá nepremľaná suma poskytnutá žalovanej v mesiaci január 2010, u ktorej začala plynúť žalobcovi premlčacia doba od 01.02.2010, a do uplatnenia náhrady škody v trestnom konaní uplynulo iba 31 mesiacov a 24 dní a po rozhodnutí Krajského súdu 3 mesiace a 8 dní, t.j. menej ako 3 roky. Z uvedeného vyplýva, že nepremľané sú sumy finančných prostriedkov, ktoré žalovaná prevzala v období od januára 2010 do marca 2012 v celkovej výške 19.650,00 Eur. Námetka premlčania vznesená žalovanou je vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade dôvodná v rozsahu 4.350,00 Eur, ktoré žalovaná prevzala ešte v období roka 2009.

10. Preto súd vyhovel žalobe žalobcu v 1. rade v celom rozsahu a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 5.300,55 Eur. Zároveň súd vyhovel žalobe žalobcu v 2. rade, avšak iba čiastočne a teda uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 19.650,00 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu v 2. rade zamietol vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania.

11. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP. Žalobca v 1. rade mal v predmetnom konaní plný úspech v spore, preto mu súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca v 2. rade sa domáhal voči žalovanej zaplata sumy 24.000,00 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 19.650,00 Eur, t.j. v rozsahu 81,87 % a neúspech v rozsahu 18,13 % (4.350,00 Eur). Preto súd priznal úspešnejšiemu žalobcovi v 2. rade voči žalovanej nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 63,74 % (81,87 % - 18,13 %).

12. Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Odvolanie podala z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

14. Namietala, že nárok žalobcu v 2. rade je v celom rozsahu premlčaný, keďže žalobu podal až v novembri 2023, hoci vedomosť o vzniku škody a osobe zodpovednej mal najneskôr v roku 2012. Dvojiročná subjektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 1 OZ uplynula márne. Zároveň uplynula aj desaťročná objektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 2 OZ. Podanie návrhu na náhradu škody v trestnom konaní nie je dôvodom na prerušenie premlčania podľa § 112 OZ. Prípadné spočívanie podľa § 114 OZ by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by žalobca bez zbytočného odkladu podal žalobu, čo sa nestalo. Súd bez vysvetlenia považuje len 4.350,- EUR za premlčaných, hoci podľa tvrdení žalobcu malo byť v roku 2009 vyplatených 10.700,- EUR. Podanie návrhu na náhradu škody v rámci trestného konania podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku nemá účinok prerušenia premlčania podľa § 112 OZ. Takýto záver je svojvoľný, neodôvodnený a rozsudok je v tejto časti nepreskúmateľný. Ak by aj v prípade žalovanej boli žalobcovia v trestnom konaní odkázaní na civilný proces, mohol by prísť do úvahy inštitút spočívania premlčacej lehoty (nie jej prerušenia), a to podľa § 112 OZ. Tento režim však možno uplatniť iba vtedy, ak žalobcovia bez zbytočného odkladu pokračujú v uplatnení nároku na súde. V predmetnej veci žalobca podal žalobu až v novembri 2023, hoci podľa tvrdení uvedených v konaní vedel o škode už najneskôr v roku 2012 alebo 2013, a trestné konanie bolo právoplatne skončené najneskôr 12. apríla 2023. Uplynuli teda objektívne aj subjektívne premlčacie lehoty. Aj ak by sme hypoteticky pripustili spočívanie lehoty počas trestného konania, po jeho skončení žalobca nepokračoval v primeranej lehote v podaní civilnej žaloby. Namiesto toho čakal viac ako 6 mesiacov, čo sa podľa ustálenej judikatúry považuje za márne uplynutie. Navyše, výpočet premlčanej a nepremľčanej časti, ako ho uviedol súd v odseku 42 rozsudku, je nepreskúmateľný. Súd uvádza, že suma 4 350 € je premlčaná, z čoho 1 700 € malo byť poskytnutých v marci 2009, 9 mesiacov po 1 000 € od apríla do decembra 2009, čo by spolu dávalo 10 700 € ako suma poskytnutá v roku 2009. Súd však bez vysvetlenia uznáva ako premlčanú iba 4 350 €, ale nezohľadňuje, prečo zvyšných 6 350 € z roku 2009 nie je tiež premlčaných.

15. Zo skutkového stavu nevyplýva, že by žalovaná prevzala finančné prostriedky v hotovosti. Žalobca v 2. rade nemal v rokoch 2009-2011 príjmy na Slovensku a bol v exekúcii. Platby realizovala jeho manželka cez internetbanking (potvrdené výpoveďou a výpismi). Žalobca v 1. rade mal blokováný účet, viaceré exekúcie a neplnil si daňové a odvodové povinnosti. Dokazovanie nepotvrdilo reálne hotovostné platby ani ich výšku, ani účel. V konaní bol predložený dôkaz - potvrdenie o príjme žalobcu z roku 2011, z ktorého vyplýva, že bol zamestnaný s čistým príjmom 13 723,43 eur, z ktorého mu bola zrazená suma 3 754,86 eur v rámci exekúcie. Mal manželku evidovanú na úrade práce a dve nezaopatrené deti. Tieto skutočnosti preukazujú, že žalobca nemohol objektívne disponovať hotovosťou vo výške 10 800 eur, ktorú by odovzdával žalovanej na úhrady odvodov.

16. Súd sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré spochybňujú vznik a výšku škody: výpovede žalovanej a svedkov preukazujú nepravdepodobnosť hotovostného odovzdávania peňazí, listinné dôkazy o príjmoch, exekúciách, výpisoch účtov, rozhodnutiach SP a VŠZP, rozporuplné vyjadrenia manželky žalobcu v 2. rade (čl. 68 trestného spisu), nepreukázaná existencia škody spôsobenej konaním žalovanej.

17. Počas konania žalovaná uvádzala, že žalobca v 1. a 2. rade ako podnikatelia, ktorí si mali viesť riadnu evidenciu, nepožadoval od žalovanej žiadne potvrdenia o zaplatení a peniaze jej mali údajne odovzdávať cez manželku bez akéhokoľvek potvrdenia alebo dokladu. Súd mal posúdiť aj tieto okolnosti významné pre rozhodnutie vo veci. Takéto konanie je v rozpore s povinnosťou riadne sa starať o svoje záujmy a predstavuje spoluzavinenie na vzniku tvrdenej škody podľa § 441 OZ. Súd mal posúdiť rozsah takéhoto konania. Rozsudok neobsahuje presvedčivé odôvodnenie, ako súd napr. dospel ku konkrétnej výške priznanej škody, ktoré skutky posudzoval ako preukázané, ktoré úkony mali vplyv na premlčanie. Nie je zrejmé, na základe akých dôkazov bola výška 24.000,- eur považovaná za dôvodnú.

18. Žalobcovia navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolaniu žalovanej uviedli, že trvajú na svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch a nesúhlasia s procesnou obranou žalovanej uvedenou v jej odvolaní. S rozsudkom súdu prvej inštancie, ako aj s jeho riadnym, vecne správnym a právne riadnym odôvodnením rozsudku sa plne stotožňujú. Zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

19. V následnom vyjadrení žalovaná uviedla, že zotrúva na dôvodoch odvolania v celom rozsahu, ako boli podrobne uvedené v podanom odvolaní zo dňa 21.07.2025. Žalobcovia vo svojom vyjadrení neuviedli žiadne nové skutočnosti ani právne argumenty, ktoré by spochybňovali odvolacie námietky žalovanej. Ich stanovisko iba opakuje obsah ich doterajších podaní a vyjadruje súhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Žalovaná namietala najmä nesprávne právne posúdenie otázky premlčania, nesprávne skutkové zistenia ohľadom vzniku a výšky škody, opomenutie navrhnutých dôkazov a nepreskúmateľnosť rozsudku. Tieto zásadné vady konania a rozhodnutia žalobcovia svojim vyjadrením nijako nespochybnili.

20. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovanej už nevyjadrili.

21. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou - stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno priznať úspech a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Keďže sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

22. Ako vyplýva zo žaloby, žalobcovia sa predmetným žalobným návrhom domáhali voči žalovanej zaplata sumy, žalobca 1/ vo výške 5.300,55 eur a žalobca 2/ vo výške 24.000,- eur, a to titulom náhrady škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná namietala premlčanie uplatneného nároku.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa najneskoršie právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak nejde o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, kedy došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

25. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

26. Ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka upravuje spočívanie premlčania iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, treba považovať úkon oprávneného smerujúci k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. Právo na náhradu škody sa v občianskoprávnom konaní uplatňuje žalobou (v trestnom konaní uplatnením nároku poškodeného v tzv. adhéznom konaní).

27. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.2.2012, sp.zn. 1 Cdo 43/2010 „Ak poškodený uplatní svoje právo na náhradu škody spôsobenej trestným činom v adhéznom konaní jednak riadne, t. j. najneskôr na hlavnom pojednávaní pred začatím dokazovania (podľa súčasnej slovenskej právnej úpravy najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania), popr. už v trestnom oznámení vyjadrí ako poškodený vôľu požadovať od konkrétnej osoby náhradu škody z konkrétnych dôvodov v konkrétnej výške (nestačí len vyjadrenie poškodeného, že sa pripája k trestnému konaniu a žiada náhradu škody), jednak včas, t.j. v priebehu premlčacej doby a v konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu adhézneho konania nebeží (R 29/1985,

uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.4.2011, sp.zn. 25 Cdo 3300/2010). Ak nedošlo v trestnom konaní k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej beh pokračuje po skončení trestného konania, o ktorom bol ako poškodený upovedomený, až do jeho úplného vyčerpania. (Rc 31/74). Poškodený v konaní riadne pokračuje aj vtedy, ak po skončení trestného konania v primeranej dobe pokračuje v občianskom súdnom konaní. Určenie tejto primeranej doby bude vždy otázkou posúdenia okolností jednotlivého konkrétneho prípadu.“

28. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že premlčacia doba spočíva, ak si poškodený uplatní právo na náhradu škody riadne, teda do skončenia vyšetrovania, od konkrétnej osoby, z konkrétnych dôvodov a v konkrétnej výške, zároveň si však musí právo na náhradu škody uplatniť včas, teda v priebehu premlčacej doby a v konaní riadne pokračuje.

29. Ako vyplýva z predloženého spisu, dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že čo sa týka žalobcu 1/, zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 21.05.2013 vyplýva, že žalobca 1/ sa o vzniku škodu dozvedel niekedy v mesiaci apríl 2012 (v období pred veľkonočnými sviatkami roku 2012), teda najneskôr od 01.05.2012 mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom nárok na náhradu uvedenej škody si v trestnom konaní uplatnil dňa 21.05.2013, ako to vyplýva zo zápisnice z jeho výsluchu. Teda uvedeným dňom premlčacia doba spočívala v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka a táto začala plynúť, až po tom, čo Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.05.2023 doručeným právnenému zástupcovi poškodeného dňa 18.07.2023, zamietol odvolanie poškodených proti výroku o náhrade škody v trestnom rozsudku Okresného súdu Bardejov, ktorým boli poškodení odkázaní na civilný proces, teda dňom 19.07.2023 mu opätovne začala plynúť. Žaloba na náhradu škody bola žalobcom následne podaná dňa 26.10.2023. Žalobcovi 1/ teda plynula subjektívna premlčacia doba od 01.05.2012 do 21.05.2013 (12 mesiacov a 21 dní) a potom od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní). Pokiaľ ide o trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, táto začala žalobcovi 1/ najskôr v časti škody plynúť od 01.11.2011, keďže ku vzniku časti škody došlo už v mesiaci október 2011 a plynula do 21.05.2013 (t.j. 16 mesiacov a 21 dní), keď si nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní a potom pokračovala po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní). Čo sa týka žalobcu 2/, ten si nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní dňa 24.09.2012 ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného z uvedeného dňa. Zo zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 24.09.2012 vyplýva, že žalobca 2/ sa o vzniku škodu dozvedel niekedy v apríli 2012, teda najneskôr od 01.05.2012 mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, pričom nárok na náhradu uvedenej škody si v trestnom konaní uplatnil dňa 24.09.2012, ako to vyplýva zo zápisnice z jeho výsluchu. Teda uvedeným dňom premlčacia doba spočívala v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka a táto začala plynúť, až po tom, čo Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.05.2023 doručeným právnenému zástupcovi poškodeného dňa 18.07.2023, zamietol odvolanie poškodených proti výroku o náhrade škody rozsudku Okresného súdu Bardejov, ktorým boli poškodení odkázaní na civilný proces. Teda žalobcovi 2/ plynula subjektívna premlčacia doba od 01.05.2012 do 24.09.2012 (t.j. 4 mesiace a 24 dní) a potom od 19.07.2023 do 26.10.2023 (3 mesiace a 8 dní). Pokiaľ ide o trojročnú objektívnu premlčaciu dobu, táto začala žalobcovi 2/ samostatne plynúť ohľadne jednotlivých súm, ktoré boli žalovanej v období od marca 2009 do marca 2012 postupne poskytované. Ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci marec 2009 v sume 1.700,00 Eur začala premlčacia doba plynúť najneskôr od 01.04.2009, ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci apríl 2009 v sume 1.000,00 Eur začala premlčacia doba plynúť najneskôr od 01.05.2009, ohľadne finančných prostriedkov poskytnutých v mesiaci máj 2009 v sume 1.000,00 Eur začala plynúť najneskôr od 01.06.2009 a tak postupne ďalej ohľadne ďalších finančných prostriedkov, ktoré žalovaná prevzala. Tieto premlčacie doby ohľadne jednotlivých súm plynuli až do 24.09.2012, keď si nárok na náhradu škody uplatnil žalobca 2/ v trestnom konaní a potom pokračovali po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove od 19.07.2023 do 26.10.2023, (3 mesiace a 8 dní). Keďže žalobca 2/ si nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnil dňa 24.09.2012, objektívna premlčacia doba uplynula u finančných prostriedkov poskytnutých žalovanej v mesiaci marec 2009 v sume 1.700,00 Eur a ďalej v mesiacoch apríl až december 2009 po 1.000,00 Eur. Prvá nepremľčaná je suma poskytnutá žalovanej v mesiaci január 2010, u ktorej začala plynúť žalobcovi premlčacia doba od 01.02.2010, a do uplatnenia náhrady škody v trestnom konaní uplynulo iba 31 mesiacov a 24 dní a po rozhodnutí Krajského súdu 3 mesiace a 8 dní, t.j. menej ako 3 roky. Z uvedeného vyplýva, že nepremľčané sú sumy finančných prostriedkov, ktoré žalovaná prevzala v období od januára 2010 do marca 2012. Žalobou doručenou súdu dňa 26.10.2023

si tak žalobcovia uplatnili právo na náhradu škody v rámci plynutia subjektívnej dvojročnej a objektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

30. Ďalšie argumenty žalovanej odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu žalovanej, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej v jeho napadnutej časti, ktorou žalobe čiastočne vyhovel (výrok I.), ako aj v závislých výrokoch o náhrade trov konania (výroky III. a IV.), keď prvoinštančný súd správne o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, keď v spore úspešnému žalobcovi 1/ priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a čiastočne úspešnému žalobcovi 2/ priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,74 %, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalobcom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).